

Dosarul nr. 3ra-1145/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – L. Bagrin

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Panov, V. Cotorobai, M. Anton

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans”, s-a menținut hotărârea din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 09 februarie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Alexcom-Trans” (în continuare SRL „Alexcom-Trans”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție din 16 decembrie 2016 prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată în data de 15 decembrie 2016, obligarea aplicării metodei de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 15 decembrie 2016, efectuării recalculării impozitelor plătite la perfectarea declarației vamale în baza valorii tranzacției cu marfa importată la 15 decembrie 2016, restituirea sumei importului plătit excesiv în mărime de 15 514,65 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 15 decembrie 2016 a depus la Biroul Vamal Chișinău, (PVI Petricani) declarația primară din 15 decembrie 2016 și declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata DW-1) din aceeași dată, potrivit căreia a declarat valoarea în vamă a mărfii, prezentând actele de însoțire, care au stat la baza operării importurilor efectuate și care atestă totalitatea cheltuielilor suportate.

Biroul Vamal Chișinău a acceptat toate actele prezentate, însă a respins valoarea în vamă declarată, majorând-o ilegal, fiind emis actul de inspecție din 16 decembrie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată la data de 15 decembrie 2016.

SRL „Alexcom-Trans” a menționat că au fost prezentate Biroului Vamal toate documentele necesare întru confirmarea valorii în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal, inclusiv factura (invoice), care a fost determinată și declarată în baza valorii tranzacției cu marfa importată. Cu toate acestea, pârâtul a dispus respingerea valorii în vamă, fiind nevoită să aplice metoda de rezervă de determinare a valorii în vamă a mărfii, care a condiționat majorarea valorii mărfii, fiind impusă să achite neîntemeiat drepturile de import cu valoare statistică majoră.

La 20 decembrie 2016 a înaintat Serviciului Vamal contestație împotriva actului de inspecție al Biroului Vamal Chișinău din data de 16 decembrie 2016. Prin scrisoarea nr.28/11-300 din 06 ianuarie 2017 a fost informat că actul contestat este legal și întemeiat, iar motive pentru admitere a cerințelor sale nu s-au constatat, contestația fiind respinsă ca neîntemeiată. Răspunsul dat i-a fost adus la cunoștință la 09 ianuarie 2017.

Prin hotărârea din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Alexcom-Trans”. (f.d.70, 75-81)

Prin decizia din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, s-a menținut hotărârea din 14 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 100, 101-110)

La 02 iulie 2018 SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, a declarat recurs împotriva deciziei din 03 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei, cu pronunțarea unei decizii de admitere a cererii de chemare în judecată. (f.d. 113-115)

În motivarea cererii de recurs avocatul recurentei a invocat, că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material. Instanța de apel la adoptarea deciziei nu a ținut cont de faptul că apelanta a demonstrat pe deplin posibilitatea de evaluare a mărfii potrivit metodei 1, adică în baza prețului plătit sau care urmează a fi achitat. Totodată, instanța de apel n-a dat apreciere facturii externe (invoice), care demonstrează pe deplin prețul care urma a fi plătit și temeinicia aplicării metodei 1 de evaluare a mărfii în vamă. Mai mult ca atât, Biroul Vamal nu a probat legalitatea actelor de inspecție contestate. Instanța de apel a constatat temeinicia actelor contestate doar în baza presupunerilor, neavând nici un act ce ar demonstra legalitatea acestora.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 03 mai 2018, recursul declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu la 02 iulie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca

temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către SRL „Alexcom-Trans”, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Mariana Pitic

Maria Ghervas